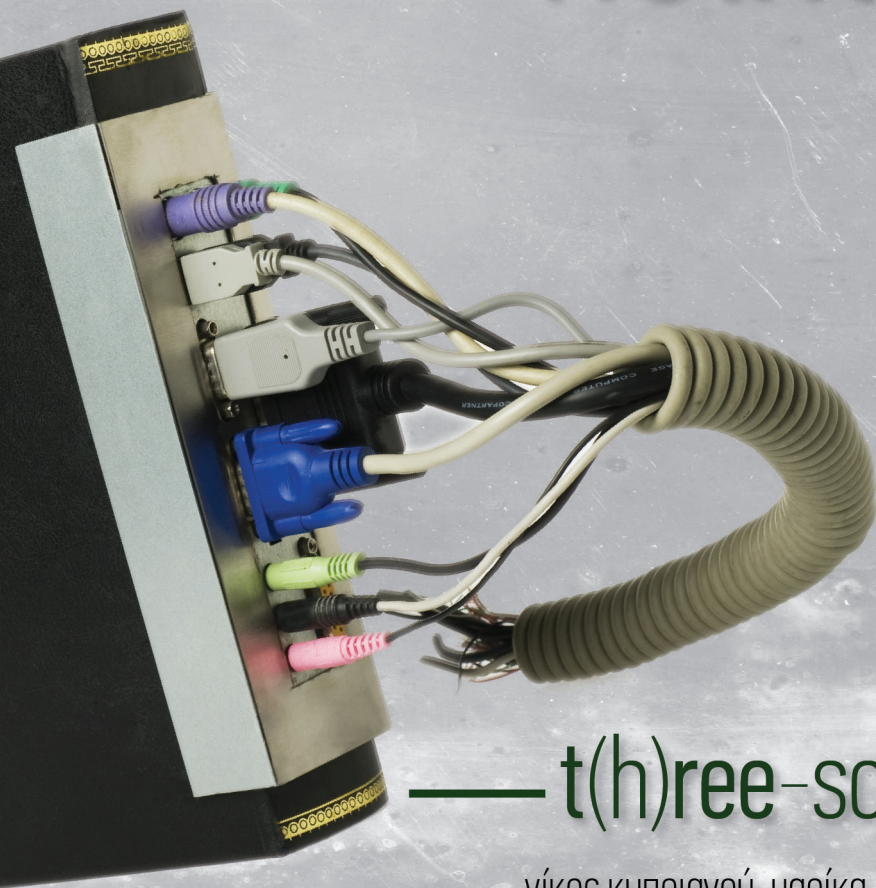

γλυπτική & ποίηση

— t(h)ree-scape —

νίκος κυπριανού-μαρίκα λάμπρου

*“..Είμαι «φορέας» της νέας εποχής.
Στη θέλησή μου πρέπει να υποταχτείς..”*

t(h)ree-scape

νίκος κυπριανού-μαρίκα λάμπρου

Η ποίηση σφιδεύει, η χλυητική αφηγείται

Για πρώτη φορά τόσο πικρά από κοινού, για δεύτερη φορά αγγίζοντας απαλά εύκαμπτες κορδές λαλίστατης άρπας, για τρίτη φορά ισορροπώντας τους ψιθύρους της συγκίνησης, για πολλοστή φορά με κατανόηση και αγάπη, δυο εραστές της αληθινής ουσίας και της ανυπόκριτης τέχνης πιάνονται χέρι-χέρι με φόβο και περισυλλογή, με πάθος και ελπίδα, με κατάνυξη και έκταση στον ανεξερεύνητο δρόμο μιας περιέργης εύψυχης συνύπαρξης.

Ο Νίκος και η Μαρίκα, η Μαρίκα και ο Νίκος εμπνέουν και εμπνέονται, σέβονται και απελευθερώνουν αλλήλους, σχεδιάζουν και υλοποιούν κοινή «απόδραση». Τριάντα χρόνια + 1 (31) σιωπηλά συνοδοιπορούν, εμφατικά ενθουσιάζονται, τραγικά αποκαλύπτονται. Σκαλίζοντας λέξεις στο χαρτί (ή την οθόνη υπολογιστή) η Μαρίκα λαξεύοντας πηνία και motherboards, ακροβατώντας σε καλώδια και δίσκους, αναγεννώντας πλήκτρα και πλακέτες ηλεκτρονικές ο Νίκος συντάσσουν με πολλά «ορθογραφικά» λάθη τη νέα ιστορία της γραφής. Ανικνεύουν το μέλλον μέσα από τις σχισμές του χτες που έχει προ πολλού καθαρίσει το παρόν τους.

Η μέθεξη του παλιού με το καινούργιο. Η μετάβαση. Η υποκατάσταση. Οι νέες ισχυρές τάσεις. Η γλυκιά νοσταλγία του παρελθόντος. Ο αγώνας επιβίωσης του αύριο. Οι καλλιτέχνες, μετέωροι στη μέση (.) της διαδρομής, παρακολουθούν την αλλαγή στο δέρμα του φιδιού, προσπαθούν (επιτυχώς άραγε;) να καταγράψουν βήμα-βήμα την επώδυνη διαδικασία, θεατές της πιο αλλόκοτης (ή μήπως της πιο αναμενόμενης;) μεταμόρφωσης. Οι ταχύτητες φρενιτικές, η πολυμορφία ασύλληπτη, η πολυχρωμία ακαθόριστη, οι τύποι της καρδιάς κύματα μαγνητικά (ή θάλασσας τρικυμισμένης).

Εμείς και η μετάλλαξη. Το βρέφος-αύριο και τα αδέξια — να το χειριστούν - χέρια μας. Πώς να το περιγράψουμε; Πώς να το προσεγγίσουμε; Δυσεπίλυτα ερωτήματα για καλλιτέχνες που προορίζονταν — και έγιναν κάποτε (φευ!) — επιστήμονες. Οι απαντήσεις δυσανάγνωστες. Σαν τη σφηνοειδή γραφή για τους σύγχρονους κατοίκους του πλανήτη, σαν τα κυκλώματα του ηλεκτρονικού υπολογιστή για τις πρώιμες γενιές του 20ου αιώνα.

Ο Νίκος καταπιάνεται - χρόνια τώρα - με τα «μαγικά κουτιά» και τα εξαρτήματά τους, παλεύει μαζί τους, προσπαθεί να απομονώσει την αλήθεια πίσω από τις εμφανείς συζεύξεις τους, να τα αλλάξει, να τα μετασχηματίσει, να τους δώσει νέα φωνή, νέα υπόσταση. Ανακυκλώνει την ελπίδα του στις λεπτομέρειες της δομής τους. Φαντασιώνεται το μέλλον μέσα από τις αντανακλάσεις των υλικών τους. Κολλάει και αποκόπτει, συνθέτει και διαλύει, παραμορφώνει, αναμορφώνει και διαμορφώνει σχήματα και φόρμες που τραβάνε προς τα εμπρός.

Το μήνυμα είναι εκεί, άλλοτε απειλητικό, άλλοτε ευπρόσηγο, πάντα επιβλητικό: **Αλλάζει.** Η γραφή, η επικοινωνία, η συνέχεια, ο τρόπος, το είναι, το μοιράζεσθαι, το υπάρχουν. **Αλλάζει. Με διαφορετική προοπτική και ερμηνεία για τον καθένα δέκτη της μικτής μας τέχνης. Και αυτό αποτελεί την ύψιστη ομορφιά του διακριτικά ραντισμένου με ψυχική κατάθεση εγχειρήματος.**

Η Μαρίκα παρακολουθεί με δέος, άφωνη, τα δάχτυλά της τρέχουν σε χαρτί και πλήκτρα. Σκαλίζει τις σκέψεις της στην κοινή - ακόμα - γλώσσα, σε νέα μέσα ίσως...

Το παλιό και το καινούργιο συνυπάρχουν, συλλειτουργούν, συμβιώνουν. Ανταγωνίζονται, πολεμούν, ματώνουν. Η έκβαση του αγώνα ευδιάκριτα ορατή, ο ακριβής χρόνος οδυνηρά απροσδιόριστος, η διαδικασία μετεξέλιξης οδοστρωτήρας και λυτρωτής της νιότης μας. Η νέα μορφή φωνάζει στην παλιά:

«Για να γεννηθώ πρέπει να σε σκοτώσω
και ύστερα να κλάψω για σένα
με δάκρυα αληθινά και πέτρινα
βαμμένα με κόκκινο μελάνι.
Δε θα λησμονήσω. Έχω τρόπο πια να καταγράψω το ... παρελθόν»

Τα σκουπίδια μας!

Με πόθο και μανία τα συλλέγουμε
ευλαβικά τα απιθώνουμε σε κάδους διαφανείς
-μην μας κατηγορείτε, είναι ευδιάκριτα!-
τα σκουπίδια απ' το ωραίο ταξίδι μας
το καθημερινό
δεν έχουμε να δώσουμε άλλα
πόσο πιο καταστροφικοί να γίνουμε;
Με πόνο τα αποχωρίζομαστε
σε θέα δημόσια τα εναποθέτουμε
χωρίς χέρια
χωρίς γλώσσα
με μόνη ανταμοιβή τη χαραμάδα του μελλοντικού φωτός.
Τα σκουπίδια μας
πειρά και όνειρα τυλιγμένα στις τσαλακωμένες πτυχές της λύπης τους
αντιστέκονται στην οδοστρωτήρων την υγρή απόλαυση
και υποκλίνονται με θέρμη όσο η αυλαία είναι ανοικτή.
Μα μόλις πέσει
το χρώμα είναι ένα
μαύρες σπασμένες οδοντοστοιχίες
γραπώνονται στη γλιστερή ανάβαση του κάδου έξω για να βγουν
κρατώντας τη ρομφαία της αθωότητας και της απελπισίας
κανέναν πια δεν πείθουν
το πρωί τα γύφωνα χέρια των μελλοθάνατων θα τα μαζέψουν
«στον κάδο όλοι γρήγορα» θα τους φωνάξουν άγρια

"waste"
Δοχεία Plexiglas/ηλεκτρολόγια χαρτί
120x60x50 εκ

"book cds-1"
Βιβλία, CDs
25x30x10 εκ

Έφτασε ο νέος διάβολος

Σκοτώσαμε λοιπόν τις λέξεις στραγγαλίζοντας τη φωνή τους
σε μέσα μαγνητικά γυαλίζοντα και «μαγίζοντα»;
Οι σκέψεις μας μικρά πηνία που ξεχειλίζουν στη συμβατότητα των τυπογραφικών
στοιχείων – σκόνη, τόση σκόνη.
Και όμως το χαρτί καλά κρατεί!
Εκτοπιζόμενο και εκτοπιζόν της νέας αρετής τη συμφορά
ασθμαίνοντας πιθανολογεί τον οριστικό του θάνατο
μην αντιδρώντας
μην παρα-φυλάττας «θερμοπόλυες» ξεπεσμένες.
«Φτάσαμε» βουίζουν δίσκοι και διακάκια, μνήμες και καλώδια.
«Φτάσαμε» οι γιοι του νέου διαβόλου.
Αφήστε τον να βγάλει τη μάσκα του. Είναι ο νέος Ιησούς, δεν τον γνωρίζετε;
Ταπεινά σκύβουν και του φιλούν τα πόδια ψακουλεύοντας στο σκοτάδι
της αλήθειας του το ψέμα.

Οι ιέρειες ησιωητούν

Εκθαμβωτική τεχνική και τέχνη ακριβή περικυκλώνουν μαλακά
τις ιέρειες των αρχαίων ναών
χωρίς φωνές, χωρίς φλόγες
ψύχραιμα και συστηματικά
όπως αρμόζει στη νέα εποχή,
Οι ιέρειες πισωπατούν φοβισμένες, στριμώχνονται στο ιερό.
θα πέσουν, το ξέρουν
χωρίς πυρά, χωρίς σφαγές
ψύχραιμα και συστηματικά
θα εξαίλωθούν.

"book - motherboards"
Βιβλία, motherboards
25x30x30 εκ

Ιδέες αιχμηρές σαν λόγχες

Φωνές «πονάωωω!»

Φωνές «γεννιέμαι!»

Φωνές «φεύγω!».

Ιδέες αιχμηρές σαν λόγχες εκपुरσοκροτούν στο θαμπό ορίζοντα

ασπράφτου οι νέες προσεγγίσεις

τη μυρωδιά των παιδικών μας χρόνων στα θρανία.

Κι αν πόνεσαν τα μάτια μας

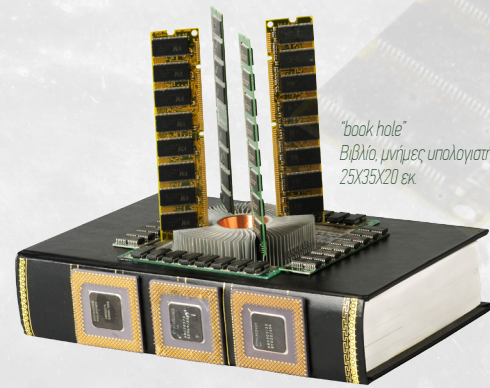
κι αν έκλαψε η καρδιά μας

στις τρομερών των μολυβιών τις βελονιές.

Δίπλα στο κομοδίνο ένα βιβλίο πάντα να παρηγορεί τη θλίψη μας...

"book pencils"
Βιβλίο, Μολύβια
25X30X40 εκ

"book hole"
Βιβλίο, μνήμες υπολογιστή
25X35X20 εκ

Το κερδί των αναμνήσεων

Αν ήταν Γόρδιος ο δεσμός τα πράγματα θα ήταν εύκολα,
ένα μαχαίρι κοφτερό και .. τέλος.

Τώρα στριφογυρνάμε για να ανακαλύψουμε μια χαραμάδα ελπίδας
στις σκοτεινών ονειρών μας τις διαδρομές.

Και προφανώς τη λύση την προφανή δεν την αγγίζουμε.

Τα όνειρά μας κλειδωμένα

κι οι ελπίδες μας

στης νιότης την αφέλεια.

Αρνούμαστε να ξεκολλήσουμε το βλέμμα από κει.

Μα είναι μόνο ένα σύμβολο

ένα σήμα

ένα μήνυμα

προσεχτικά προβαρισμένο - είναι η αλήθεια,

αλλά αυτό μονάχα.

Ένα σύμβολο

ένα σήμα

ένα μήνυμα

στην αιχμή της ηδονής που νοσταλγούμε
στην απόρροια της ηδονής που έρχεται - ίσως.

Οι αναμνήσεις μας φυλακισμένες

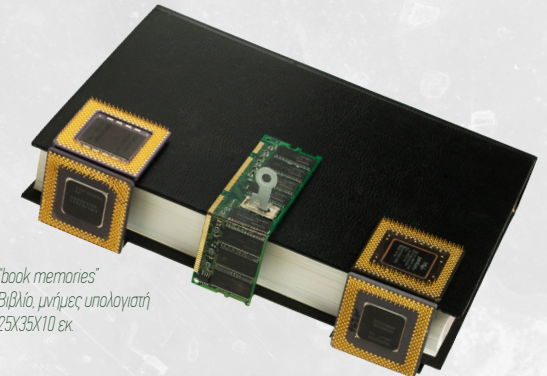
οι φρουροί απρόσιτοι

κελιά χρωματιστά

στην κόψη της αλήθειας - μας ή τους;

Παραφυλάμε πικραμένοι.

Και όμως, θα έπρεπε να πανηγυρίζουμε.

"book memories"
Βιβλίο, μνήμες υπολογιστή
25X35X10 εκ

Ασφυκτιώ

Ασφυκτιώ μα δεν πεθαίνω.

Να με συνθλίψεις δεν μπορείς - όχι τώρα, όχι αμέσως, όχι πάλι.

"book-keyboard-1"
Βιβλίο, keyboard
25X30X10 εκ

Όλο και πιο ψηλά

Της γνώσης τα επίπεδα
της ιεραρχίας τα σκαλιά
των ευγενών επιδιώξεων τους υψηλούς στόχους
των ονειρών μας τα επιθυμητά υψίπεδα
όλα θα τα φθάσουμε με εργασία εντατική και αυταπάρνηση
με ενθουσιασμό και πάθος και εγκαρτέρηση
με στοχοθέτηση αυστηρή και εργαστηριακές μετρήσεις
αποτελεσματικότητας

με επιμέλεια επίσης και περιουλογοή
όλα θα τα ξεπεράσουμε με μαεστρία περισσή και τολμηρή κατόπτευση
του χώρου

όλα θα τα καταφέρουμε με ασκήσεις ενδυνάμωσης μυών εκπαιδευμένων
με διαδρομές ψυφωτικές
που θα ανορθώνουν την ουσία μας και την περιβολή μας
στις κόντες γραμμών την συνεχή αναζήτηση.
Θα φτάσουμε και θα φτάνουμε ξεπερνώντας τα όριά μας συστηματικά και
αδιάλειπτα.

Η ελπίδα μας δεν έχει όρια.

"book-ladder"
Βιβλίο, μνήμες υπολογιστή
25X35X25 εκ

Εγχείρηση καρδιάς

Η στοχοθέτηση

η επιδρομή

η διείσδυση

η κατάκτηση

η εγκαθίδρυση.

Χωρίς έλεος και χωρίς ενδοιασμό.

Μπορούμε από παντού να παρεισφρήσουμε.

Θα παρεισφρήσουμε.

Θα τα καταφέρουμε.

Θα υψωθούμε

με κόπο παλαιό

και μέσα νέα

με πείσμα και επαγγελματισμό

με ύφος αγέρωχο.

Έχουμε στη διάθεσή μας όργανα και εργαλεία θαυμαστά,

αδύνατο να μας σταματήσετε.

Θα υποταχθείτε.

Θα μας προσκυνήσετε.

Θα μας αποδεχθείτε.

Δεν θα σας κουράσουμε,

λίγα τραύματα επιδερμικά θα 'ναι η αβαρία μας,

λίγα

και ένα λίγο,

λίγο πιο βαθύ

μέσα στη γερασμένη διάφανα καρδιά σας.

Βηματοδότης είναι η παρουσία μας .

Μην σας ανησυχεί.

Θα τα καταφέρουμε;

Κι εμείς που νομίζαμε ότι εδώ τελειώνουν όλα στις τελευταίες καλοδουλεμένες σελίδες σου, στο χοντρό σου δερματόδετο εξώφυλλο, εμείς ξεγελαστήκαμε επαρκώς αμελώντας να ανικνεύσουμε την πολύπλοκη καλωδίωση που έτρεχε στη ράχη σου υπονομευτικά, και σίγουρα όχι μυστικά -για πού;
-Για παντού!
Εμείς άφωνοι ψαχουλεύουμε τις υποδοχές του μεγαλειώδους μυστηρίου σου τρομοκρατημένοι ψηλαφούμε τις άκρες των καλωδίων σου εμείς μικροί και ταπεινοί του κόσμου την (καινούργια) ανοικτωσιά, να μη μας πάρει από κάτω να μη μας ρίξει κάτω να μη βρεθούμε εκτός; θα τα καταφέρουμε;

Στο εργοστάσιο

Γραμμή παραγωγής ιδεών, αντικειμένων, προτύπων, λόγων, ουσίας, αποτελέσματος.
Γρήγορα, εντατικά με ρυθμό και πάθος με μέτρο και ορθότητα να μην ξεφεύγει σπιθαμή χώρου ελεύθερου και χρόνου τυλιγμένη η ζωή σε μέταλλα και πλαστικά μεγάλης αντοχής τη γνώση αιώνων αξιοποιώντας και υποτάσσοντας στον ιερό σκοπό: πιο πολλά, πιο γρήγορα, πιο όμοια, πιο προβλέψιμα, πιο διαχείρισιμα.
Εκπλήξεις μόνο αρνητικές καθώς ξεφεύγουμε απ' τη νόρμα.
Μικρές, μικρούτσικες οι μηχανές υπαγορεύουν της ευμάρειας και της προόδου τους κανόνες. Μικρά αιχμηρά αντικείμενα τρυπάνε τις αισθήσεις μας, τι άρωμα, τι βρώμα σταγόνα αίμα γύρω οι παγωμένες ανάσες άναρχα εξαχνώνονται.
Υπάρχει συνέχεια, διατηρούμε τη συνέχεια, εγγυώμαστε τη συνέχεια, λατρεύουμε τη συνέχεια της γνώσης μέσα στην ύλη της ύλης έξω απ' τη γνώση, της μαλακής ασάθειας τη σιβαρότητα.
Γραμμή παραγωγής τα ποιήματα και οι ζωγραφιές και τα αγάλματα. Να φανταστούμε δεν μπορούμε τη συνέχεια...

"book_backyard"
Βιβλίο καλώδια και βύσματα υπολογιστή
35X35X10 εκ.

"book_motherboards I-1" // Βιβλίο, motherboards // 25X35X15 εκ.

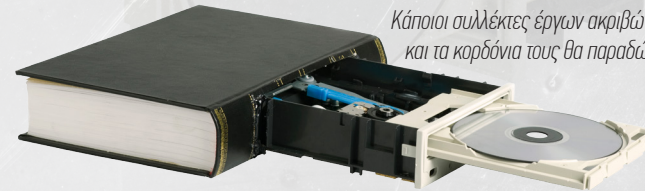
Της φαντασίας η εγρήγορση δεν φτάνει

Της φαντασίας η εγρήγορση δεν φτάνει τα οράματα του μέλλοντος για να εξηγήσει για να τρομάξει τις αισθήσεις αρκετά και σε δρόμους παρανοϊκούς την έμπνευση να οδηγήσει. Πιο πέρα θα 'ναι πάντα οι αρχές και οι συνέχειες και οι ρόλοι, πιο τολμηρές οι αποκαλύψεις, τα σχήματα και οι νέες χρήσεις πιο κει απ' αυτά που στενίζουμε στο λήθαργο των σκέψεων όταν βυθιζόμαστε.

Η προσομοίωση θα λάβει τέλος χωρίς νόημα χωρίς αποδοχή χωρίς καν έλεος.

Αυτόματα η αντικατάσταση θα λάβει χώρα για όσους τυχερούς το δρόμο των εκπλήξεων αντέξουν ν' αντικρύσουν. Οι υπόλοιποι ανούσια θα θρηνούν και θα κραυγάζουν με φωνές παλαισοκομμιακές κατά της διαστρέβλωσης των όρων και των ημερών. «Θυαί τοις ητητημένοις», αδελφοί μου!», θα αναφωνούν οι επίσκοποι της παλαιάς θρησκείας.

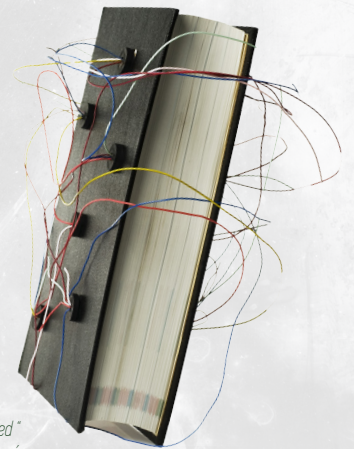
Κάποιοι συλλέκτες έργων ακριβών θα αυτο-καταδικαστούν σε αιώνια σιωπή και τα κορδόνια τους θα παραδώσουν ευλαβικά οι αιχμάλωτοι τυμβωρύχοι. Νέοι καιροί, νέοι ήχοι.

"book_CD_port"
Βιβλίο, CD writer
55X35X10 εκ.

Διασυνδεδεμένη όραση

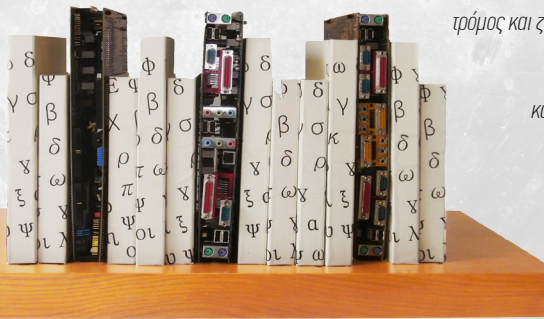
Απρίλη μήνα και τα κλαδιά πολύχρωμα, πού ακούστηκε!
Σα φίδια να ζυγώνουν τις φτερούγες των πουλιών.
Όχι!!! Δεν θα μας τραυματίσουν, θα προσέξουμε.
Στο μαύρο να στοιχηματίσω ή στο κόκκινο;
«Εγώ στο κίτρινο» πετάχτηκε ο πρωτοετής - βύσμα του πρίτανη.

"book-wired"
Βιβλίο, καλώδια υπολογιστή
25X30X25 εκ.

Της γνώσης αποθήκες

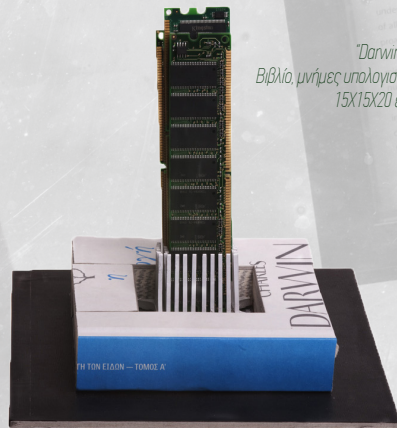
Θα μάθω όλες τις γραφές του κόσμου
και θα διαβάσω όλα τα συγγράμματα
η όρεξή μου για τη μάθηση
θεριεύει μέρα-μέρα
τρόμος και ζήλεια για πρυτάνεις, γραμματείς, μα και δασκάλους
ταπεινών σχολείων
θα ακαλίσω όλες τις μορφές
καμιά δεν θα ξεφύγει από της τρέλας μου την εμμονή
θα μάθω και θα μάθω και θα πάθω
συλλαβισμοί ηλεκτρονικοί διαλύουν το μυαλό μου
θα μάθω πέρα από σύμβολα, μακριά από λέξεις
παλιές, φθαρμένες
αυτές τα όριά τους έφτασαν
καλές για τα μουσεία
θα μάθω την ουσία της νέας εποχής
τη γλώσσα των μετασχηματιστών
των έγχρωμων εκτυπωτών και των ασπρόμαυρων δοκείων
θα λιώσω σαν κερί από τη φλόγα παθιασμένος
για γνώσεις πολυεπίπεδες, πολύσημες, αυθύπαρκτες
τη δίψα μου για μάθηση οι όγκοι δε φοβίζονται
μικρές μεταλλικές πλακέτες θα γεμίσω το όμορφο μυαλό μου
και θα αποθηκεύω διαρκώς χωρίς φειδώ
των εξελίξεων τα νέα δεδομένα
της επιστήμης όλες τις πτυχές θα προσμετρήσω
τη μίξη δε φοβάμαι
την κατέχω
την ποθώ
τα καταφέρνω και στα δυο.
Τη γνώση θα νικήσω!

"books_letters"
Ένα βιβλίο θήκης βιβλίων, motherboards
60x35x35 εκ

Εξέλιξη

Των ειδών η εξέλιξη φτεροκοπάει γύρω από το απλάνες βλέμμα
μας,
ανυπότακτη θεά του θρόσους και της ερημιάς
στηρίζεται σε ψηλά μεταλλικά ποδάρια
κι ανασαίνει πρόκες, σφαιριδία και σίρματα χρωματιστά.
Των ειδών η εξέλιξη, μετάλλαξη και περισυλλογή.
Να τη φανταστούμε αδύνατο, να την υποτάξουμε ούτε στην πιο αγνή
μας φαντασία.
Να τη δεχτούμε, να την κοιτάξουμε καλά-καλά μήπως την
καταλάβουμε τουλάχιστον
καθώς υψώνεται στα γόνατα των θεμελιωδών αρχών μας -
Δαρβίνε μου τα κόκκαλά σου ακούγονται ...

"Darwin"
Βιβλίο, μνήμες υπολογιστή
15x15x20 εκ

The new brain

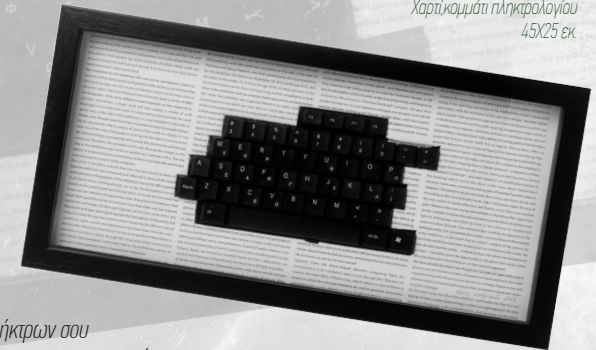
Ρομποτικές διανοίξεις αθόρυβων χειρουργικών επεμβάσεων
γεμίζουν το κεφάλι μας με ζάρια, πιόνια, άβακες και πινάκες
στατιστικής
συγκρούονται, εκποίζονται, αγαπιούνται, συνυπάρχουν
στέλνουν τα σήματα σε νευρώνες υποτονικούς, σε νευρώνες
υπερκινητικούς
σε μάτια και σε χείλια.
Κινούμαστε αμφίθυμα.
Αποφασίζουμε ασυναίσθητα.
Αυτά για μας.
Εμείς φροντίσαμε από πριν.
Και απολαμβάνουμε αφημένοι στη ρασατώνη της δικής τους
γλυκανάλατης εξουσίας
Πολύπλοκες εξισώσεις εξηγούν - εξηγούσαν πάντα
-τα πώς και τα διότι
χωρίς να λαθεύουν στο παραμικρό.
Κι αν κάτι ξεφύγει από το πλαίσιο
ξυπνάνε οι φιλικές-μαγνήτες και γρήγορα στην τάξη
- τη νέα τάξη -
μας επαναφέρουν.
Ωραία, το κατακίσαμε κι αυτό!

"Head"
Εφημερίδες, μνήμες υπολογιστή, Plexi-
glas, φωτισμός led
30x40x15 εκ

Γράφω, διαβάζεις

Γράφω, διαβάζεις.
Διαβάζω, γράφεις.
Σε λα μείζονα ακολουθώ τους χτύπους των πλήκτρων σου
και θριαμβολογώ για την απάρμιλλη δόμηση των γραμματοσειρών σου.
Σου επιβάλλομαι.
Επικρατείς.
Χη ισοπαλία
1-1 το αποτέλεσμα
Το γράφουμε κι οι δύο, ο καθένας με το δικό του τρόπο.
Μ' αρέσει έτσι

"book emerged keyboard"
Χαρτί, καμμάτι πληκτρολογίου
45x25 εκ

Στοχο-θάνατος

Να έχεις στόχους, στη ζωή να προχωράς
να έχεις στόχους υψηλούς
να προσδεύεις
να ανεβαίνεις τα σκαλιά της ηδονής, της λατρείας, της γνώσης, της απόλυτης
εξάρτησης
από βαθιές ανομολόγητες σε άλλους συγκινήσεις.
«Ταλέντο, τόλμη, τύχη» έλεγε ο ποιητής,
μα στη ρουλέτα που γυρνά μες στο μυαλό
και έξω στο δρόμο με φρενίτιδα
αναμιγνύονται χρώματα, σχήματα, αρχές, σκέψεις και φόβοι
στο μίξερ ο πολιός είναι γλυκός, είναι πικρός, είναι καμένος
κανείς δεν ξέρει εξαρχής να αναγνωρίσει.
Στο μίξερ των ιδεών και των περιστάσεων προσεκτικά
περνάς απ' τα δρομάκια
συνθήματα μην τύχει να συναντήσεις,
-ιδρώνει ο ποιητής να φτιάξει το σιγάκι του,
μελαγχολεί κοιτώντας τη ρουλέτα,
πού να στοικημάτισουμε
στο ωραίο χθεσ,
στο λαμινό αύριο,
στο απόκοσμο παρόν,
στο μετά
που θα 'ρθει μετά το μετά
και μετά το τώρα
όταν τα βελάκια θα έχουν ήδη καρφώσει τις πιο κόκκινες καρδιές
να τρέξει το δικό τους αίμα να λυτρωθεί ο κόσμος όλος.

Λόγια του ... αέρα

'Αστους να λένε, εγώ δεν ήρθα να σε διώξω
να σε βοηθήσω μόνο επιθυμώ
με ελατήρια γερά (τι ταπεινά και κουραφέξαλα σου λένε)
να σε στηρίζω προσπαθώ
που γέρασες, κουράστηκες, θα πέσεις.
Διακοσμητικός και υποστηρικτικός ο ρόλος μου μονάχα.
Δεν επιδιώκω τίποτα περισσότερο.
Εκεί στην παλαιού τύπου θήκη για .... βιβλία βάλε με.
Μη σε φοβίζουν τα κόκκινα δάχτυλά μου – μάγευα παπαρούνες για το άδειο βάζο στη γωνία...

Τρυφερός εναγκαλισμός

Η αγάπη που πνίγει
η φωνή που στραγγαλίζεται.
Σε πλησιάζω φιλικά
για να σε καταλάβω
να σε αντιγράψω
να σε υποκαταστήσω
ειρηνικά και αναίμακτα.
Αλλά εσύ αντιστέκεσαι στη μοίρα που μας γέννησε και τους δυο.
Για να γεννηθώ πρέπει να σε σκοτώσω
και ύστερα να κλάψω για σένα
με δάκρυα αληθινά και πέτρινα
βαμμένα με μελάνι κόκκινο.
Δε θα λησμονήσω. Έχω τρόπο πια να καταγράψω το ... παρελθόν.

Μα δεν καταλαβαίνεις;

Η ώρα της αλήθειας έφθασε!
Καταστολή η μόνη σωτηρία!
Σου εξηγώ και δεν καταλαβαίνεις
τη θεραπευτική σου αγωγή δεν ακολουθείς.
Με δυσκολεύεις έτσι παραπάνω.
Και πόνο προκαλείς ... και στους δυο μας.
Ζητάς βοήθεια από παλιούς σου φίλους
μα ούτε κι αυτοί καταλαβαίνουν.
Είμαι «φορέας» της νέας εποχής.
Στη θέλησή μου πρέπει να υποτακτείς
εξόν ... κι αν δυναμώνεις και με ξεπετάξεις με καμιά πονηριά
απ' αυτές τις τύπου παλαιού.
Πώς τη φοβάμαι αυτή τη μεταβατική περίοδο
ούτε να το ψιθυρίσω δεν τολμώ.

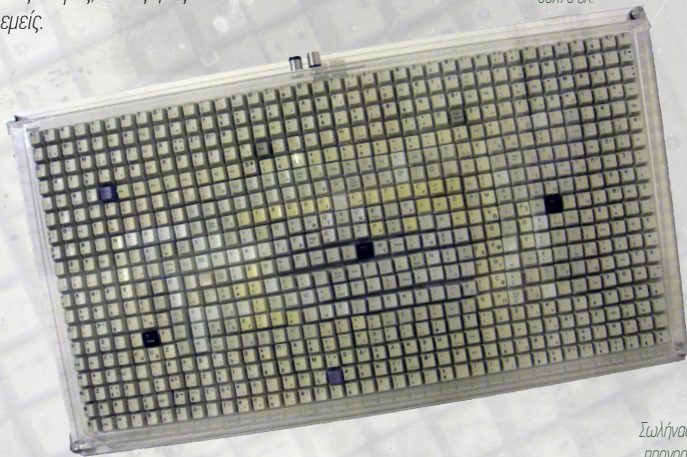
"keyboard-foot"
Βιβλίο, πληκτρολόγιο
45X45X45 εκ

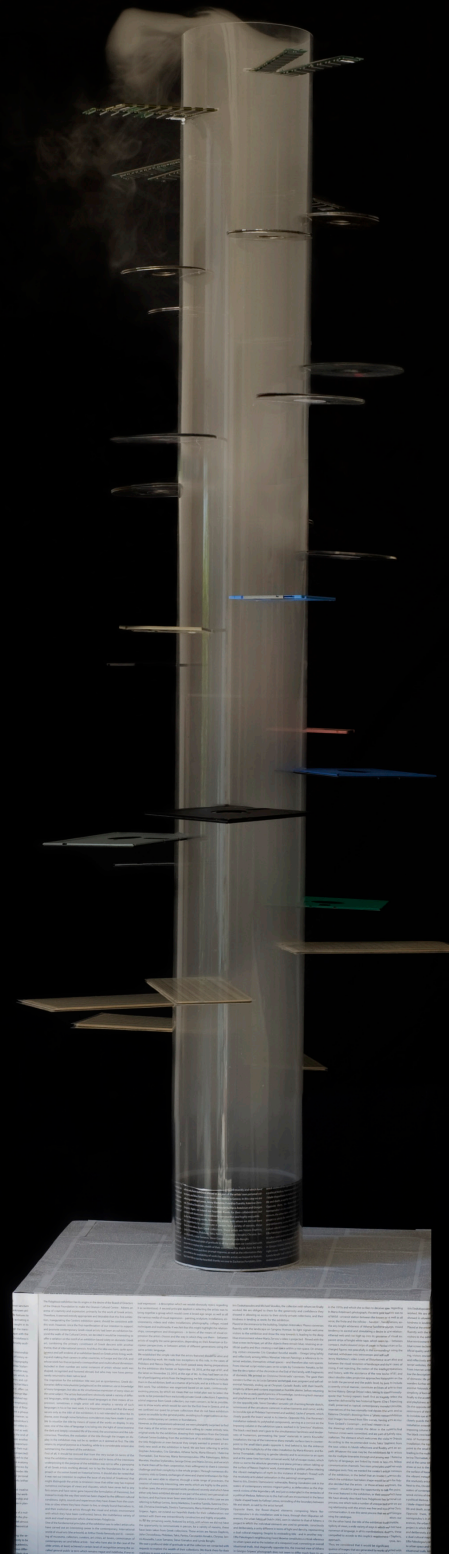
Τι ήχος φι αυτός!

Ταση, ταση, ταη αργά και σταθερά
στην αρχή
μετά ταη- ταη- ταη, ταη-ταη-ταη-ταη-ταη σε ρυθμό tanto allegro.
Τα δάκτυλα ή τα πλήκτρα;
Χορεύουν ή ουρλιάζουν;
Πού είναι ο μάεστρος,
χαμένος και δυσπρόσιτος,
ελαστικά σεικίτητος μοιρολογεί
αναζητεί την έμπνευση χτυπώντας ρυθμικά πανομοιότυπα τετράγωνα κουτάκια,
τρελαίνεται
κοκκινίζει,
σθμναινει.
Από ένταση; Από ντροπή;
Τετράγωνα κουτάκια πανομοιότυπα
αγγίζονται και αναστατώνονται,
αναστατώνουν και κοιμίζουν
το μουσικό μας αισθητήριο,
τους χτύπους του μυαλού και των ματιών,
δεν ταξιδεύουν, δεν ονειρεύονται
ακροβατούν και «δημιουργούν»
εμάς στο νέο κόσμο,
το νέο κόσμο μέσα μας
και μέσα στα χέρια μας
και έξω από αυτά.
Μια αχτίδα που ξέφυγε πάνω τους
τι να σημαίνει άραγε;
Ο νέος κόσμος, ο νέος ήχος
κι εμείς.

"keys"
Πληκτρολόγιο, plexiglass
50X70 εκ

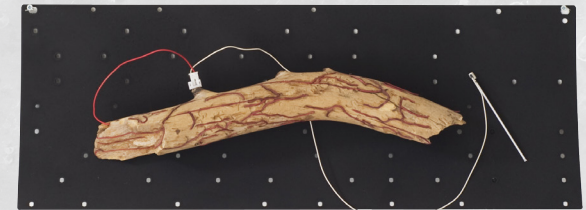

"cloud"
Σωλήνας Plexiglas, καρτέλες
προγραμματισμού, διακέτες,
cds, σκληροί δίσκοι, μνήμες
υπολογιστή, μηχανή παραγωγής
σπιού
Εγκατάσταση 50X50X140 εκ

Συννεφιασμένη μου ζωή ...

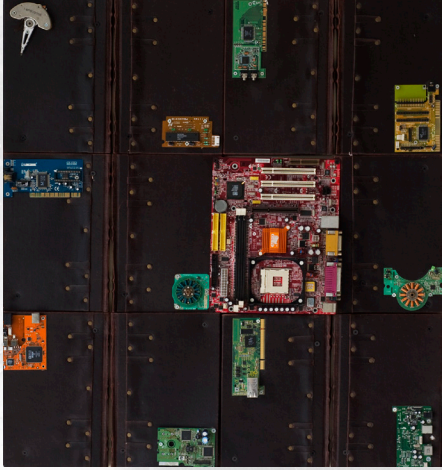
«Γουάου!»
αναφωνούν τεχνίτες έμπειροι στις λαϊκές – πια – αγορές γυψοσανίδας και
εργαλείων ταπεινών
θολά ανικνεύοντας τα σύννεφα καπνού στου ορίζοντα τη ρόδινη έξοδο
«θαυμαστά τα έργα σου» ψελλίζουν με κατάνυξη οι θρησκευόμενοι του
κόσμου των αμάχων
«Φωτιά στους ποταπούς τους ποταμούς των αερίων» κραυγάζουν πολίτες
ανυπόληπτοι και οπλισμένοι ως τα φρύδια της τραγικής τους απορίας
«Να πάμε πιο κοντά για να το πιάσουμε» σκέφτονται βρέφη
ανεκπαιδευτων γενίτσαρων με μάτια κόκκινα από προβιταμίνες
«Και πώς θα σκαρφαλώσουμε μέχρι εκεί πάνω;» αναρωτιούνται φύλακες
και αγγελιοφόροι ξεχασμένων εκλογικών αναμετρήσεων
«Στις μύτες, στις μύτες» τραγουδούν σκαλίζοντας τη μύτη τους ξανθά
ανδρείελα.
«...μιάζεις με την καρδιά μου...» ακούγεται η απόκοσμη φωνή των
τροβαδούρων.

"χίλο" // Ξύλο, καλώδια υπολογιστή // 60X20X10 εκ

Φλέβες μου κόκκινες

Φλέβες κόκκινες μου κόβουν την ανάσα.
θα επιζήσω τεχνητά και τεχνικά
κεντώντας οπτασίες στις λευκές εξάρσεις των πληγών μου.
θα συνεχίσω αφηγούμενη παραμύθια μεταλλικά
με φωνή βραχνή συρίζουσα
τις άσπρες μου πλεξούδες (απομεινάρια άλλων εποχών) θα κεντήσω
με αίμα λιγοστό
δυσείρητο
σε ηλεκτρικά κυκλώματα
και θα υμνήσω οδυνηρά τη νέα εποχή
με πάθος
με λαχτάρα
με ενθουσιασμό
με αυταπάρνηση
θα αρνηθώ τις φλέβες του κορμιού μου
και θα προσαρμωτώ.

Πολιτεία - αμφιβολία

Μια πολιτεία νέων ηθών
 αναδυόμενη με πέπλο μυστικό
 άφρονους μας αφήνει.
 Τα πλούτη της χρωματιστά κλουβιά στην έμπνευσή μας
 πλατείες και σοκάκια
 τη μυρωδιά καμένου πλαστικού αναδίδουν
 χρωματιστές διακλαδώσεις την όρασή μας
 εγκιβωτίζουν.
 Να πάω εδώ, να πάω εκεί;
 Να τρέξω δεξιά, αριστερά
 σε ποια πλευρά της συνοικίας να κωθώ
 να μάθω
 να ληστέψω μυστικά και κρίματα
 να διαφεντέψω λίγα χιλιοστά της γνώσης
 της εξέλιξης
 της σύγχρονης πορείας;
 Πού να πάω;
 Κουβάρι μπερδεμένο από συρμάτινες κλωστές
 η απορία μου
 κι ο φόβος μου τριγωνικός στη δύση αιχμηρής κοιλιάς.
 Όχι, δε θα βιστώ
 την πολιτεία ήσυχα θα τη γυρίσω
 όλη
 ώσπου να σιγουρέψω μνήμες και προοπτικές
 τη λάβα τη δική μου ν' αποθέσω σε μίαν άκρη
 αργά και σταθερά και λιγομίλητα
 θαυμάζοντας τη μέγιστη των πρωτοπόρων ξεγνοιασιά
 θα πλέξω με τα χέρια μου
 στεφάνια από πηνία
 -ήρθε η νέα εποχή, αυτή δεν είναι; -
 και στον ονειρών τις πτυχές κουκούλες θα φορέσω

λάγνες και ομοιόμορφες
 κανέναν να μη χάνεται μες στα στενά δραμάκια
 το δράμο θα καρφύσω με πράκρες υψηλού βεληνεκούς
 και στις εστίες των σπιτιών δώρα ηλεκτρονικά θα κρύψω.
 Όποιος πρώτος ξυπνήσει
 χάθηκε
 θα καεί από τη φλόγα των αμφιβολών αιώνων και των
 αιώνων αμφιβολιών.
 «Καλά πηγαίνω;» θα ρωτούν.
 Κι εγώ δεν θ' αποκρίνομαι.

Μυρωδιά από σχολικά θρανία

Τα σχολικά μας χρόνια μου θυμίζετε,
 χρωματιστά μολύβια στη σειρά
 καλοξημένα, καλοκαιδεμένα
 μυρωδάτα μολύβια της σθώας παιδικής μας ηλικίας,
 χρωματιστά μολύβια σε χέρια άλλα πια.
 Μα δεν είστε τα ίδια,
 μας ξεγέλασσε
 (καθώς βυθιζόμασταν στην ευφορία μας την τέρψη).
 Χρωματιστά μολύβια δικτυωμένα γλιστρούν
 από τα ανυποψίαστα χέρια μας
 τη θέση τους να βρουν σε παλάμες τρυφερές και
 εξοικειωμένες
 κι εμείς οι ενεοί του χθες
 γελοία σηματοδοτώντας την ανικανότητα (ή μήπως την
 ανυπακοή μας).
 εμείς, εκεί, προσηλωμένοι στις ευπρέπειες την τάξη,
 εραστές της αυτοσυγκράτησης και της αισθητικής
 μονομανίας,
 χάσαμε το μοναδικό βραβείο της βραχύβιας ύπαρξής μας
 με αλαζονεία το θάνατο αγναντεύοντας -
 όχι το δικό μας, αυτόν ακόμα δεν τον λαχταρήσαμε,
 τον άλλον, τον πιο βαρύ, τον εν ζωή θάνατο που βιώνουμε
 αυτής της σχολικής της μολυβένιας μυρωδιάς που
 ξεμακρύνει απ' τα ρουθούνια μας.

"pencils" // Χρωματιστά μολύβια απολήξεις καλωδίων υπολογιστή χάρτες
 ξύστρες πηλίκτρο6 // 35x25εκ

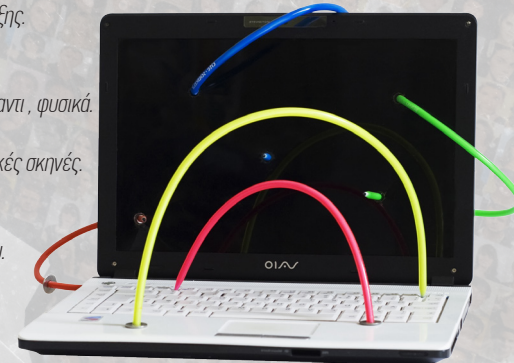
"facebook"
 Βιβλίο
 15x35x5 εκ

Facebook - το βιβλίο των προσώπων

Ήρθε το «βιβλίο των προσώπων» για να γίνει το βιβλίο των ψυχών
 πακτωμένων η μια δίπλα στην άλλη,
 σκουπιτιές και αγκωνιές με διαφορά δεκάτων του δευτερολέπτου
 για μια θέση στο εξώφυλλο της προσωρινής και ευάλωτης δόξας.
 Το βιβλίο των υπάρξεων, δηλαδή το βιβλίο της ζωής μας,
 της μοναδικής τραγικά παρόμοιας ζωής μας
 να μην ξεφεύγουν οι γραμμές χιλιοστό,
 τα χρώματα, και βέβαια, μπορούν να αλλάζουν - έτσι για λόγους αισθητικού πλουραλισμού,
 να μην ξεκινέστε
 το βιβλίο γράφεται καθημερινά, κάθε λεπτό, με ταχύτητες τρομακτικές για την αληθινή ζωή
 να συμπληρώνετε το μερτικό σας - διαφορετικά η αμμοθαλάσσα θα πάει πίσω
 και τι θα μείνει στα παιδιά σας για να σας γνωρίσουν μετά θάνατον;
 Ζείτε, μυρίστε, ανακουφιστείτε, συγκινηθείτε γεμίζοντας τα σύννεφα του διαδικτύου
 με στιγμιαίες σκηνές και εκφράσεις και χαμόγελα και λόγια συνθηματικά - μην φλυαρείτε,
 τώρα που είναι «φρέσκα» τα νέα,
 μετά μυρίζουν σα μουχλιασμένο ψωμί - ποιος να το φάει;
 Μάθετε να βολεύεστε σε λίγα χιλιοστά του κόσμου αυτού του νεοφισιούς,
 δεν υπάρχει περισσότερος χώρος για κανέναν
 ούτε χρόνος
 αυτός φαγώνεται έτσι κι αλλιώς έξω από τις σελίδες του γυαλιστερού βιβλίου
 των προσωποπαγών αναρτήσεων.

Ακροθιγής δικτύωση

Να παρεισφρήσεις στη νέα εποχή με κυκλώματα πολύχρωμα και πολλά υποσχόμενα
 να εντρυφήσεις στις νέες εξισώσεις και ειδικά στους παρονομαστές των νεοδύμητων κλασμάτων-τάξεων
 πιο εντατικά, πιο επίμονα, πιο «έξυπνα»
 να κωθείς στα σπλάχνα τους κυριώς να σκάσουν από αυτο-σαρκασμό.
 Εκεί να μείνεις μέχρι την παρουσία τη δεύτερη της νευρικής απόληξης
 του παραλογισμού σου
 -είναι δικός σου, μην τους τον αφήνεις.
 Το «κύκλωμα» - μόνο - μπορεί να σου αποφέρει
 αποδόσεις υψηλές, ζηλευτές από τους αδαείς
 αδιάφορες για τους κοινωνικούς ταγούς της υγιούς ανάπτυξης.
 Δικτυώσου κυκλοθυμικά για να κερδίσεις
 με την υπεραξία της πολυμυθιότητας σου
 αφού ντυθείς το τρέκον χρώμα της εποχής και ... του απέναντι, φυσικά.
 Η δικτύωση για να πετύχει θέλει στρατηγική - ποτέ
 να μην μπερδεύεις το κλασάτο all day με τις μικρές θεατρικές σκηνές.
 Δικτυώσου πέρα απ' αυτές
 να μη σ' αγγίζουν οι ευάλωτες ψυχές τους
 κακό θα κάνουν στην πρόοδο της λαμπερής ευημερίας σου.
 Δικτυώσου
 κι όταν δικτυωθείς μη σκάσεις από αυτο-θαυμασμό.
 Εκτός αν θέλεις να το κάνεις και αυτό ακροθιγώς
 προσαρμοζόμενος εριστικά στα νέα ήθη.

"laptop" // Laptop, εύκαμπτα μολύβια // 40x25x25 εκ

Δρόμοι μακρόσυρτοι

Να εύχεσαι οι δρόμοι σου μακρόσυρτοι να είναι πλεγμένοι με χρωματιστές κλωστές και υπέρλαμπρα λαμπιόνια λυχνίες υπερβατικές τους δρόμους να φωτίζουν μικροί κλωβοί ενσύρματοι τις λύπες να μαραίνουν εκεί να στέκεσαι εσύ στην άκρια του δρόμου κρατώντας κάρτες γραφικών και πλαστικά κουτάκια επιρρεπής σε αλλαγές προσμένων εξελίξεις άγγελι να χορεύουνε παρέα με τεχνίτες πηνίων εξαπτέρυγα και επεξεργαστών αναζητώντας υλικά δίσκων σκληρών και άλλων αδυσώπητων της εποχής θαυμάτων ωτακουστής πλήκτρων βουβών και μαραγκός ασυνεπής έγχρωμων καλωδίων εκεί να στέκεσαι εσύ.

Να εύχεσαι οι δρόμοι σου σπαρμένοι με μαγνητικά εκτρώματα να είναι δασύκλωνοι, περίπλοκοι κι αναζωογονητικοί. Την τέρψη θα σου δώσει η πορεία – μην το αμφισβητείς. Μακριά εσύ να αγναντεύεις και να ορίζεσαι.

"δρόμοι μακρόσυρτοι"
Ξύλο, motherboards καλώδια υπολογιστή
120X120 εκ

Μανιασμένα

Μανιασμένα με καταδιώκετε λυσομανάτε πάνω στο κορμί μου κάτι ταιπιάτε από δω και από κει μα στην καρδιά μου δεν μπορείτε, δεν ξέρετε να φτάσετε – όχι ακόμα ευτυχώς. Θα παραμείνω ο ηγέτης της γενιάς που σας έθρεψε και σας καθοδήγησε και σας κακοφόρμισε. Ποταπά, ελεεινά πραγματάκια δεν συναινείτε στη συνύπαρξη – έστω για λίγο νομιζόντας τη βασιλεία πως κερδίσατε. Μα έχετε ακόμη μέλλον μέχρι την πλήρη εξολόθρευση της στιβαρής μου παρουσίας. Υπερήφανα βαδίζω – προς το τέλος μου; - με βήματα αρχοντικά και βουητά στ' αυτιά μου από τις κηνωδίες σας. Να μάθετε τουλάχιστον την νίκη να διεκδικείτε με όρους ηθικούς και δικαίους. Τότε να σας παραδεχτώ. Και θα σιωπήσω. Τους ανεμίζοντες χιτώνες μου στο χύμα θα κρύψω για πάντα.

"various mice"
Mouse, αγάθια τριαντάφυλλο
10X25X5 εκ

Βελόνες

Δηλαδή θα φυτρώσουν κέρατα λεπτά και μακριές πευκοβελόνες στο σώμα μου; στο τριφερό (:) μου δέρμα; θα διακόπω σήματα μαγνητικά θα ενισχύω διαθέσεις αμφίσημες θα δικτυώνω μνήμες και υφές μέσα από το μοναδικό εύπλαστο σώμα μου; Ο ήλιος, ο ήλιος, οι ακτίδες του ας κάψουν με κινήσεις αργές και μετρημένες των αμαρτωλών τις μελλοντικές προθέσεις. Ο ήλιος, οι ακτίδες του ας γίνουν επιβήτορες ή τιμητές της τύχης μου. Κι εγώ θα υπομένω στοργικά τρυπώντας το κορμί μου με σύρματα μεταλλικά με όρθιες μιτερές βελόνες με χτένια και με αγκράφες. Εγώ θα υπομένω των θεών τη θέληση του πεπρωμένου την κατάληξη. Εγώ, γοητευτική παραποίηση της φύσης μου βλαστός ανώμαλης γονιμοποίησης, εγώ θα ζω και θα λατρεύω της άρπας τους αέρινους μαστούς. Θα σας ξεφύγω χωρίς λόγια τρυπώντας με ευλάβεια τα μαλακά κρανία σας.

"explosion-" // Φλοιοί πεύκου, ράβδοι χαλκού Plexiglas // 150X150 εκ

Φτερά

Σκάλα δε βλέπω πουθενά για να ανέβω
 θραύσματα κρυστάλλων τρυπούν τα χέρια μου
 ν' αναζητήσω τις παλιές μορφές ή να χαθώ στις νέες;
 Να ρίξω δάκρυα μεταλλικά στο χώμα ή να φορέσω
 της γενιάς μου τα φτερά;
 Μας περικύκλωσαν οι νέες μελωδίες
 με αισθητική
 με ουσία και με τέχνη
 με νέες δυνατότητες ασύλληπτες.
 Να σκαρφαλώσω στα κλαδιά και να πιστώσω στα
 σύρματα
 ή μήπως να σωπάσω και να ταυπιστώ;
 Κάτι μαυρόασπρα σημάδια όλη κι όλη η περιουσία
 μου
 κάτι θ' αξίζει και για αυτούς
 τους τολμηρούς μετουσιωτές της παρηγοριάς μου
 κάτι θα τους θυμίζει ακόμα.
 Πετάω ανοιγοκλείνοντας τις μασέλες μου
 και ρίχνω ψικουλάκια τεχνολογικής βροχής στους
 ανυποψίαστους
 ψικουλάκια ορμονικά μεταλλαγμένα αυτοάνοσα.
 Σκαρφαλώνω, πετάω, πέφτω, ρίχνω, ανοίγω και
 κλείνω
 ακορντεόν οι επιθυμίες των ματιών μου
 λάβαρο οι κρόταφοι της ανακούφισής μου
 διατάζω, μεγαλουργώ, αγορεύω
 βαριέμαι, υμνώ, υποτάσσομαι.
 Τελικά χαρούμενος υποτάσσομαι.

Λοφτ

-Σε λοφτ θα μείνω.
 -Όχι, να πας σε ρετιρέ για ασφάλεια.
 -Σε λοφτ θα μείνω με σκάλα στριφογυριστή
 σαν την ταραύσα της γιαγιάς.
 Σε λοφτ θα μείνω
 θα κοιτάζω από ψηλά τα σκοτωμένα πουλιά
 και τις θαμπές καράφλες των περαστικών.
 Σε λοφτ θα μείνω χωρίς τοίχους και ταβάνια
 χωρίς κάγκελα
 με σκαλοπάτια αγκαθωτά
 ανόρθωση της τύψης μου να επιτύχω
 της μίας και μοναδικής
 που δεν συνέχισα το ύψος μες στα σύννεφα να χάνεται.
 Σε λοφτ θα μείνω
 κράτα τα ρετιρέ για τους μεσήλικες.

"stylas" // Μεταλλικός σωλήνας, κομμάτια motherboards
 35x35x150 εκ

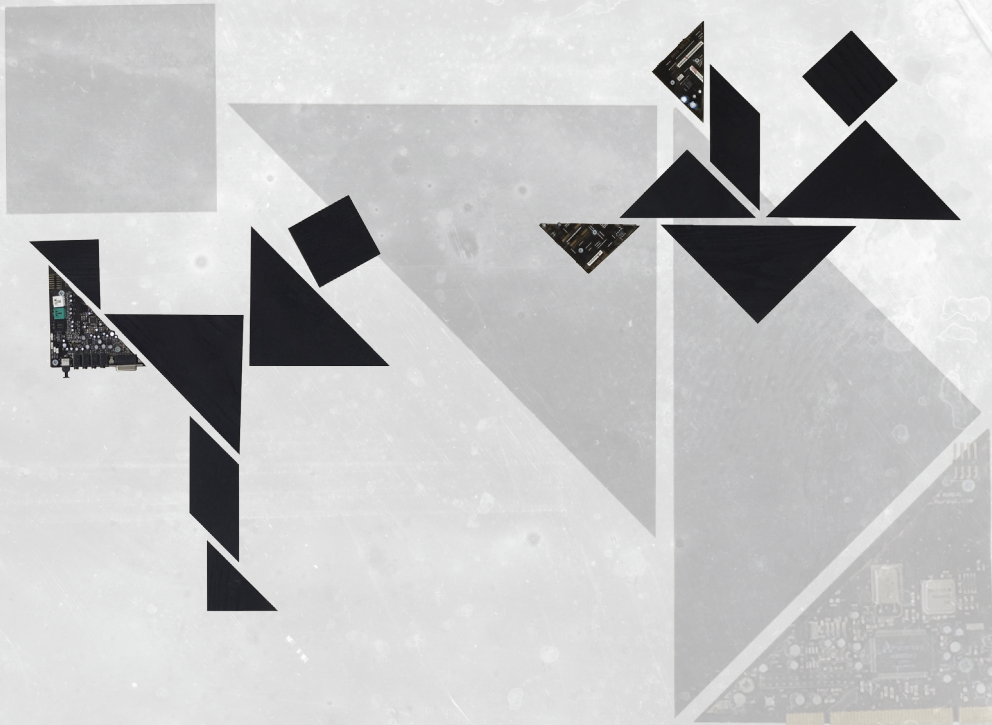
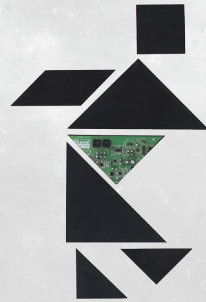
Mice

Όλα μαζί θα τρέξουμε για να κρυφτούμε
 στον χεριών σας, στου μυαλού σας, στις ανάσας σας
 την ευρύχωρη φωλιά.
 Όλα μαζί θα τρυπώσουμε στη φιλόξενη αγκαλιά του πόθου σας
 θα μείνουμε εκεί για πάντα
 τρυπώντας τους εφιιάλτες σας
 με ρινίσματα μαλλύδου, πρόκες και καρφιά από πέτρα
 με αγκάθια δέντρων και σύρματα αστραφετιά
 με αγριάδα και με πείσμα.
 Εμείς θα γίνουμε τα νέα χέρια σας
 εμείς θα εξυπηρετούμε το μυαλό σας
 εμείς θα αναπαράγουμε τις σκέψεις σας
 εμείς, εμείς τα ταπεινά και πλαστικά ζωάκια
 θα δώσουμε ρυθμό στην ήρεμη ζωή σας
 εμείς θα σας κοιμίζουμε
 κι εμείς θα σας ξυπνάμε
 ρυθμικά και στοργικά
 δικά σας εργαλεία πια θα είμαστε
 δική σας κι η απόλαυση να μας χαϊδολογάτε.

"various mice"
 Mouse, αγκάθια τριαντάφυλλου
 10x25x5 εκ

Μετέωροι συμβολισμοί

Συμβολίζω, συμβολίζεις, συμβολίζει
ονειρευόμαστε, ονειρεύεστε, ονειρεύονται
με μάτια κλειστά και πέταλα ανοιχτά
πλάθει, πλάθει, πλάθει
εικόνες, σχήματα, νοήματα
αλλόκοτα ή πραγματικά
στης φαντασίας τον περίγυρο περπατούν
αγέρωχα
και μας κοιτούν σαρκαστικά.
Σύλληψη, ανάλυση, απομυθοποίηση
στρεβλές παραστάσεις τριγωνικών απολήξεων.
Τρέχω, ξαπλώνω, χορεύω,
κρατώ, σκύβω, σηκώνομαι,
ανασυντάσσομαι, ανηπροσαρμόζομαι, μετασχηματίζομαι,
αναδημιουργούμαι.
Σε καλώ στο παιχνίδι μου
για συνετούς φαντασιόπληκτους
και δημιουργικούς της λογικής θαμώνες.
Φαντασιώνομαι στάσεις ξαναειδωμένες,
περίτεχνα καινοτόμες,
απολαυστικά μοναδικές
με επτά σχήματα μόνο
συμβολισμοί μετέωροι.

Νίκος Κυπριανού

Ο Νίκος Κυπριανού γεννήθηκε στην Λεμεσό της Κύπρου. Σπούδασε Πολιτικός μηχανικός στην Ελλάδα όπου ζει και εργάζεται. Διετέλεσε διευθυντής μελετών μεγάλων τεχνικών έργων σε εταιρεία μελετών.

Δημιουργεί γλυπτικές συνθέσεις από το 2000 και είναι μέλος του Επιμελητηρίου Καλών Τεχνών Ελλάδος και του Επιμελητηρίου Καλών Τεχνών Κύπρου.

Πραγματοποίησε την πρώτη του ατομική έκθεση με τίτλο "e-scare" στην Galerie Zygos στην Αθήνα το Μάρτιο 2009 και τη δεύτερη με τίτλο "2e-scare" στο Κέντρο Τεχνών "Ίδρυμα Πανίκος Μαυρέλης" στη Λεμεσό τον Νοέμβριο 2011.

Τον Οκτώβριο του 2010 έλαβε μέρος στην ομαδική έκθεση με τίτλο "Εικαστικοί Ρυθμοί" στη Λευκωσία για τα 50χρονα της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Το 2012 έλαβε μέρος σε διεθνή ανοικτό καλλιτεχνικό διαγωνισμό για τη φιλοτέχνηση έργων τέχνης για το Συνεδριακό Κέντρο Λευκωσίας με αφορμή την ανάληψη της προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Κυπριακή Δημοκρατία και πήρε το πρώτο βραβείο. Το έργο του τοποθετήθηκε στο χώρο του Συνεδριακού Κέντρου τον Μάιο του 2012.

Έργα του βρίσκονται στην Κρατική Πινακοθήκη Σύγχρονης Τέχνης της Κύπρου, στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας Κύπρου, στο Δήμο Λεμεσού, στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Λεμεσού, στο Δημοτικό σχολείο "Δελασαλ" στην Αθήνα και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές.

Στην τρίτη του 'απόδραση' έχει συνοδοιπόρο τη Μαρίκα Λάμπρου. Από κοινού ανικνεύουν τη νέα ιστορία της επικοινωνίας και της γραφής, με ποιήματα που ολοκληρώνουν τις γλυπτικές του συνθέσεις.

Μαρίκα Λάμπρου

Η Μαρίκα Λάμπρου είναι Χημικός Μηχανικός, κάτοχος MBA, στέλεχος επιχειρήσεων τα τελευταία 26 χρόνια, με παρουσία κυρίως στο χώρο της Πληροφορικής, και ερασιτέχνης ποιήτρια από τα πρώτα χρόνια της εφηβείας της.

Εργάζεται σε εταιρεία Τεχνολογίας, και προσφέρει εθελοντική εργασία ως μέλος πολλών επαγγελματικών και κοινωνικών δικτύων (μέλος ΔΣ της ΕΑΣΕ - Ένωση Ανωτάτων Στελεχών Επιχειρήσεων και Επικεφαλής της Ομάδας Γυναικών, μέλος της Επιτροπής Women in Business του Ελληνο-Αμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου, μέλος της ΕΕΔΕ (Γομάς Γυναικών & Ηγεσίας), Coach στο Δίκτυο Παραγωγικότητας του ΣΕΒ, μέλος διαφόρων ομάδων που στηρίζουν τους νέους, τις γυναίκες και τους ανθρώπους με ειδικές ανάγκες - μέλος ΔΣ Ακουστίριξης, μέντωρ στην Endeavor Greece κτλ.)

Αρθρογραφεί σχετικά με επιχειρηματικά θέματα σε μέσα επαγγελματικής κοινωνικής δικτύωσης και λοιπά επιχειρηματικά έντυπα.

Έχει δημοσιεύσει 3 ποιητικές συλλογές:

-1980-2010 Ακόμα εδώ, Εκδόσεις Γαβριηλίδης, 2010

-Να θυμάσαι μόνο αυτά, Εκδόσεις Γαβριηλίδης, 2012

-Το παν είναι η συγκίνηση, Εκδόσεις Πατάκη, 2015

και ένα αφήγημα (σε συνεργασία με τη Φοίβη Μπουντουβά):

-Μια ψιφίνα στη ζωή μας, Εκδόσεις Μπατσιαούλας, 2010

Πιστεύει βαθιά στη μαχητική αυθεντικότητα και συνεχίζει να ονειρεύεται.

Στην πρωτότυπη έκθεση Γλυπτικής & Ποίησης

T(h)ree-scare έχει συνοδοιπόρο το Νίκο Κυπριανού.

Από κοινού ανικνεύουν τη νέα ιστορία της επικοινωνίας και της γραφής, με γλυπτικές συνθέσεις που συνοδεύονται από ποιήματά της.

Ευχαριστίες

Η προσπάθεια αυτή, στους δύσκολους καιρούς που διανύουμε, δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί χωρίς τη βοήθεια, υλική και ηθική ανθρώπων κοντινών μας που αγαπούν εμάς και εκτιμούν τη δουλειά μας.

Ευχαριστούμε πολύ,

Τον κ. Ηλία Καρασολάνη, Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο της Εταιρείας Συστημάτων Οργανώσεως και Πληροφορικής HIPAC A.E.B.E.

Τον κ. Νίκο Καυκά, Πρόεδρο της Εταιρείας ηλεκτρολογικού υλικού 'B KAYKAS A.E.'

Τον κ. Αργύρη Χαρίση, πολιτικό Μηχανικό της Εταιρείας 'Υπολογιστική Μηχανική επε'

Τον κ. Κωνσταντίνο Αντωνόπουλο, Διευθύνοντα Σύμβουλο της Εταιρείας Τεχνολογικών και Επανελέγχου και Αναβάθμισης Κατασκευών, ReTech s.a

Τον κ. Γιώργο Τσολάκη, Αρχιτέκτονα Μηχανικό της Εταιρείας Αρχιτεκτονικών Μελετών 'Γ.Τσολακίς και Σια ε.ε.'

Τους κ. Μιχάλη Διγαλέτο και Σωτήρη Λιάσκο της Εταιρείας Ηλεκτρομηχανολογικών Συστημάτων κτιρίων 'Λ-Δ Μηχανική επε'

Τον κ. Μιχαήλ Ρουχωτά, Διευθύνοντα Σύμβουλο της Εταιρείας προμήθειας και εφαρμογής ξυλείας, δαπέδων, σκαφών αναψυχής, εξωτερικών χώρων κλπ ' ROUCHOTAS SA'

Τις κ. Χριστίανα Χατζηπαναγή και Χρυσάνθη Λυμπερή ομάδας Συμβούλων μηχανικών

και την κα Όλγα Σταυροπούλου και κ. Στάθη Γεωργακόπουλο της κορηγού επικοινωνίας ' Militos s.a'

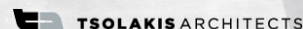
Ευχαριστούμε επίσης θερμά,

Τους κ. Γιώργο Λώλη και Αχιλλέα Μελίτη για την προσφορά τους στην κατασκευή των βάσεων των έργων,

Την κα Άννα Παπάζουλου που με την ευγενική κορηγία της Εταιρείας 'Grey Images' ανέλαβε να αναδείξει τα έργα με την φωτογραφική της ευαισθησία,

Την κα Πέπα Σταυροπούλου, που επιστράτευσε την γραφιστική της φρεσκάδα για τον κατάλογο της έκθεσης, την πρόσκληση έντυπη και ηλεκτρονική και της αφίσες.

Την κα Μαρία Κασουτζάνη, για την σύνθεση και εκτέλεση της πρωτότυπη μουσική της, ειδικά για την έκθεση.

κορηγός επικοινωνίας

25 Μαΐου - 1 Ιουνίου 2015

THE LOFT
BY COUJAGE

*“...Είμαι «φορέας» της νέας εποχής.
Στη θέλησή μου πρέπει να υποταχτείς...”*
